

SCRISOAREA SFÂNTULUI APOSTOL PAUL

CĂTRE GALATENI

1.

I. INTRODUCERE

Salutul

- ¹ Paul, apostol, nu din partea oamenilor, nici prin mijlocirea vreunui om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat din morți;
- ² și toți frații care sunt cu mine, către Bisericile din Galația,
- ³ har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos,
- ⁴ care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre ca să ne scoată din lumea prezentă, după voința lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,
- ⁵ căruia să-i fie glorie în vecii vecilor! Amin.

Unica evanghelie

- ⁶ Mă mir că ați trecut atât de repede de la cel care v-a chemat, prin harul lui Cristos, la o altă evanghelie.

- ⁷ De fapt, nu este alta, ci sunt doar unii care vă tulbură și vor să schimbe evanghelia lui Cristos.
- ⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar predica o altă evanghelie în afară de aceea pe care v-am predicat-o, să fie anatema.
- ⁹ Așa cum am mai spus, o spun acum din nou: dacă cineva vă predică o altă evanghelie în afară de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema.
- ¹⁰ Caut eu oare acum bunăvoința oamenilor? Sau a lui Dumnezeu? Ori caut eu să plac oamenilor? Dacă aș căuta să plac oamenilor, n-aș fi slujitorul lui Cristos.

Cum a devenit Paul apostol

- ¹¹ Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia predicată de mine nu este după om:
- ¹² nici n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci [am primit-o] prin revelația lui Isus Cristos.
- ¹³ Ați auzit, desigur, de purtarea mea când eram în iudaism; cum persecutam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și încercam s-o distrug.
- ¹⁴ Și pentru că eram plin de zel pentru tradiția [primită] de la strămoși, îi întreceam în iudaism pe mulți de o vârstă cu mine din neamul meu.
- ¹⁵ Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, cel care m-a pus deoparte încă din sânul mamei mele și m-a chemat prin harul său,
- ¹⁶ mi l-a revelat pe Fiul său în mine ca să-l vestesc păgânilor, imediat, fără să mă sfătuiască cu cineva.
- ¹⁷ Și fără să urc la Ierusalim, la cei care erau apostoli înaintea mea, am mers în Arabia, apoi m-am întors din nou la Damasc.
- ¹⁸ Trei ani după aceea, am urcat la Ierusalim să fac cunoștință cu Chefa și am rămas la el timp de cincisprezece zile.
- ¹⁹ Dar nu am văzut pe nimeni altul dintre apostoli, în afară de Iacob, fratele Domnului.
- ²⁰ Ceea ce vă scriu, iată, [mărturisesc] înaintea lui Dumnezeu, că este adevărat.

- ²¹ După aceea am mers în ținuturile Siriei și ale Ciliciei,
²² dar nu eram cunoscut la față Bisericilor din Iudeea care sunt în Cristos.
²³ Acestea auziseră numai: „Cel care ne persecuta odinioară acum vestește credința pe care căuta atunci să o distrugă”.
²⁴ Și îl glorificau pe Dumnezeu datorită mie.

2.

Paul și ceilalți apostoli

- ¹ Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba, după ce îl luasem cu mine și pe Tit.
² Am urcat în urma unei revelații și le-am expus evanghelia pe care o predic printre păgâni, în special celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.
³ Dar nici Tit, care era cu mine, deși era grec, nu a fost constrâns să fie circumcis,
⁴ în ciuda fraților falși infiltrați care s-au strecurat ca să ne spioneze libertatea, pe care o aveam în Cristos Isus, pentru a ne face sclavi.
⁵ Acestora nu ne-am supus nici măcar o clipă pentru ca adevărul evangheliei să rămână la voi.
⁶ Iar cei care sunt mai stimați, orice ar fi fost ei pe atunci, nu mă privește – Dumnezeu nu se uită la fața oamenilor – ei, cei mai stimați, nu mi-au impus nimic.
⁷ Dimpotrivă, văzând că mi-a fost încredințată evanghelia pentru cei necircumciși, după cum lui Petru [îi fusese încredințată] pentru cei circumciși,
⁸ căci cel i-a dat putere lui Petru pentru apostolatul celor circumciși, mi-a dat și mie putere pentru păgâni,
⁹ și, cunoscând harul care îmi fusese dat, Iacob, Chefa și Ioan, care sunt considerați coloane, mi-au dat mie și lui Barnaba mâna

dreaptă a comuniunii ca noi să mergem la păgâni, iar ei la cei circumciși,

¹⁰ numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

Paul îl înfruntă pe Petru la Antiohia

¹¹ Dar, când a venit Chefă la Antiohia, l-am înfruntat fățiș, căci era de condamnat.

¹² De fapt, înainte de a fi venit unii de la Iacob, stătea la masă cu păgânii, dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, temându-se de cei circumciși.

¹³ Împreună cu el au început să se poarte cu ipocrizie și ceilalți iudei, așa încât și Barnaba a fost ademenit de ipocrizie.

¹⁴ Dar când am văzut că ei nu merg drept, după adevărul evangheliei, i-am spus lui Chefă în fața tuturor: Dacă tu, care ești iudeu, te porți ca un păgân și nu trăiești ca un iudeu, cum îi poți constrânge pe păgâni să trăiască asemenea iudeilor?

Învățătura de bază a lui Paul

¹⁵ Noi suntem iudei din fire, și nu păcătoși dintre păgâni.

¹⁶ Știind că omul nu este justificat din faptele Legii, ci doar prin credința în Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos ca să fim justificați prin credința în Cristos, și nu prin faptele Legii, pentru că nimeni nu va fi justificat prin faptele Legii.

¹⁷ Dar dacă noi, căutând să fim justificați în Cristos, am fi găsiți, la rândul nostru, păcătoși ca și alții, oare devine Cristos slujitorul păcatului? Nicidecum!

¹⁸ Căci dacă reclădesc ceea ce am dăruit, mă arăt pe mine însumi ca unul care încalcă [Legea].

- ¹⁹ De fapt, prin Lege, eu am murit pentru Lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Cristos.
- ²⁰ Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine.
- ²¹ Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Dar dacă justificarea vine prin Lege, atunci degeaba a murit Cristos.

3.

II. PARTEA DOCTRINARĂ

Justificarea prin credință

- ¹ O, galateni fără minte! Cine v-a vrăjit pe voi, înaintea ochilor căroră a fost prezentat Cristos răstignit?
- ² Numai aceasta vreau să știu de la voi: ați primit Duhul din faptele Legii sau din ascultarea credinței?
- ³ Sunteți atât de fără minte? După ce ați început în Duh, sfârșiți acum în trup?
- ⁴ Ați suferit atâtea în zadar? Dacă totuși [a fost] fără rost!
- ⁵ Așadar, cel care vă dăruiește Duhul și înfăptuiește minuni printre voi [le face] datorită faptelor Legii sau datorită ascultării credinței?
- ⁶ Astfel, Abraham *a crezut în Dumnezeu și i s-a considerat aceasta ca justificare.*
- ⁷ Să știți deci că fiii lui Abraham sunt cei din credință.
- ⁸ De altfel, Scriptura, știind dinainte că Dumnezeu [îi consideră] justificați pe păgâni datorită credinței, i-a vestit dinainte lui Abraham: *în tine vor fi binecuvântate toate neamurile,*
- ⁹ astfel încât cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu Abraham cel credincios.

- ¹⁰ Cei care se bazează pe faptele Legii sunt sub blestem, căci este scris: *Blestemat să fie oricine nu rămâne [fidel] tuturor celor scrise în cartea Legii ca să le împlinească.*
- ¹¹ Pe de altă parte, este clar că nimeni nu este justificat prin Lege înaintea lui Dumnezeu, căci *cel drept va trăi din credință.*
- ¹² Însă Legea nu este din credință, ci *cel care împlinește acestea va trăi în ele.*
- ¹³ Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se pentru noi blestem, căci este scris: Blestemat oricine este atârnat pe lemn,
- ¹⁴ pentru ca binecuvântarea lui Abraham pentru popoare să fie în Cristos Isus ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

Legea și promisiunea

- ¹⁵ Fraților, vorbesc ca un om: un testament convalidat, chiar al unui om, nimeni nu-l poate anula sau modifica.
- ¹⁶ Or, promisiunile i-au fost făcute lui Abraham și descendentului său. Nu se zice „descendenților” ca și cum ar fi fost mai mulți, ci ca pentru unul singur: *și descendentului său.* Acesta este Cristos.
- ¹⁷ De fapt, asta vreau să spun: Legea promulgată după patru sute treizeci de ani nu poate anula testamentul convalidat de Dumnezeu, așa încât promisiunea să fie zădărnicită.
- ¹⁸ Căci dacă moștenirea ar veni din Lege, nu ar mai veni din promisiune. Dar Dumnezeu i-a dat har lui Abraham printr-o promisiune.

Rolul provizoriu al Legii

- ¹⁹ Atunci de ce este Legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor până când avea să vină descendentul, căruia i-a fost făcută promisiunea. Ea a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

²⁰ Or, nu este mijlocitor pentru unul singur, însă Dumnezeu este unul.

²¹ Este deci Legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă ar fi fost dată o Lege care să poată da viața, într-adevăr justificarea ar veni din Lege.

²² Însă Scriptura a închis toate sub păcat pentru ca promisiunea să fie dată celor care cred prin credința în Isus Cristos.

Binefacerile credinței

²³ Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza Legii, închiși pentru credința care avea să se descopere,

²⁴ astfel că Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință.

²⁵ Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

²⁶ Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus.

²⁷ Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos.

²⁸ Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici [om] liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți descendența lui Abraham, moștenitori după promisiune.

4.

Fiii liberi ai lui Dumnezeu în Cristos

¹ Eu însă spun: atât timp cât moștenitorul este un copil, nu se deosebește cu nimic de un sclav, chiar dacă este stăpân peste toate.

- ² Însă este sub tutori și administratori până la timpul fixat de tată.
- ³ Tot așa și noi, cât timp eram copii, eram sclavii învățăturilor de la început ale lumii.
- ⁴ Dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub Lege,
- ⁵ ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub Lege ca să primim înfierea.
- ⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre, care strigă: Abba, Tată!
- ⁷ Așa încât nu mai ești sclav, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

Situația actuală a galatenilor

- ⁸ Însă atunci când nu-l cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii celor care din fire nu sunt dumnezei.
- ⁹ Dar acum, după ce l-ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum de vă mai întoarceți din nou la învățăturile de la început, slabe și sărace, cărora vreți să le slujiți din nou?
- ¹⁰ Voi țineți zile, luni, anotimpuri și ani.
- ¹¹ Mă tem să nu fi trudit degeaba pentru voi.
- ¹² Vă rog, fraților, fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Voi nu m-ați nedreptățit cu nimic.
- ¹³ Știți că prima dată v-am vestit evanghelia prin slăbiciunea trupului,
- ¹⁴ și totuși nu ați arătat nici dispreț și nici dezgust față de trupul meu care [putea fi] pentru voi o încercare, ba dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.
- ¹⁵ Unde este înflăcărarea voastră? Vă mărturisesc că, dacă era posibil, v-ați fi scos și ochii și mi i-ați fi dat.
- ¹⁶ Am devenit oare dușmanul vostru pentru că [v-am spus] adevărul?

- ¹⁷ Ei arată zel pentru voi, dar nu cu [intenție] bună, ci vor să vă separe de noi ca să arătați zel pentru ei
- ¹⁸ De fapt, dacă [intenția] este bună, este bine să fie un zel, întotdeauna, și nu numai când sunt eu la voi,
- ¹⁹ copiii mei, pentru care îndur din nou chinurile nașterii până când Cristos se va forma în voi.
- ²⁰ Aș dori să fiu la voi acum și să-mi schimb tonul, căci sunt nedumerit în privința voastră.

Mărturia Scripturii: Agar și Sara

- ²¹ Spuneți-mi: voi, care vreți să fiți sub Lege, nu ascultați Legea?
- ²² Căci este scris că Abraham a avut doi fii: unul din sclavă și unul din [femeia] liberă.
- ²³ Însă cel din sclavă este născut după trup, pe când cel din [femeia] liberă este prin promisiune.
- ²⁴ Acestea sunt alegorii. Căci ele sunt două testamente: unul de pe muntele Sinai, care a născut sclavie. Aceasta este Agar.
- ²⁵ Dar Agar este muntele Sinai în Arabia și corespunde Ierusalimului de acum, care este în sclavie, împreună cu copiii săi.
- ²⁶ Însă Ierusalimul de sus este liber și este mama noastră.
- ²⁷ Căci este scris:

*Bucură-te tu care ești sterilă și care nu naști,
chiuie de bucurie și strigă,
tu care nu simți durerile nașterii,
căci mai mulți copii are cea părăsită
decât cea care are bărbat.*

- ²⁸ Dar voi, fraților, ca și Isaac, sunteți fii ai promisiunii.

²⁹ Însă și atunci cel care era născut după trup îl persecuta pe cel [născut] după duh ca și acum.

³⁰ Dar ce zice Scriptura? *Alung-o pe servitoare și pe fiul ei, căci fiul servitoarei nu va fi moștenitor împreună cu fiul celei libere.*

³¹ De aceea, fraților, noi nu suntem copiii servitoarei, ci ai celei libere.

5.

III. PARTEA MORALĂ

Libertatea creștină

¹ Pentru libertate ne-a eliberat Cristos. Așadar, rămâneți tari și nu luați din nou jugul sclaviei.

² Iată, eu, Paul, vă spun că, dacă primiți circumcizia, Cristos nu vă folosește la nimic.

³ Din nou mărturisesc înaintea oricărui om care primește circumcizia că este necesar să împlinească toată Legea.

⁴ Voi, care voiți să fiți justificați prin Lege, v-ați înstrăinat de Cristos, ați căzut din har.

⁵ Căci în Duh, noi așteptăm din credință speranța justificării.

⁶ Pentru că în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu au nicio putere, ci doar credința care lucrează prin iubire.

⁷ Voi alergați bine. Cine v-a împiedicat să nu vă încredeți în adevăr?

⁸ Acest îndemn nu este de la cel care vă cheamă.

⁹ Puțin aluat face să dospească întreaga frământătură.

- ¹⁰ Eu am convingerea în Domnul cu privire la voi că nu gândiți altfel, dar cel care vă tulbură, oricine ar fi el, va suporta judecata.
- ¹¹ Dar dacă eu, fraților, aş mai predica circumcizia, de ce aş mai fi persecutat? Atunci scandalul crucii a fost anulat.
- ¹² Cei care vă tulbură mai bine să se mutileze de tot.
- ¹³ Voi însă, fraților, ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie ocazie pentru [a sluji] trupului, ci slujiți-vă prin iubire, unii pe alții.
- ¹⁴ Căci toată Legea este împlinită într-o singură poruncă: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.*
- ¹⁵ Dar dacă voi vă mușcați și vă mâncați între voi, aveți grijă să nu vă nimiciți unii pe alții.

Duhul și trupul

- ¹⁶ Așadar, vă spun: umblați în duh și nu împliniți poftele trupului.
- ¹⁷ Căci trupul dorește împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului: acestea se împotrivesc unul altuia așa încât nu puteți face [tot] ceea ce voțiți.
- ¹⁸ Căci dacă sunteți conduși de Duh, nu mai sunteți sub Lege.
- ¹⁹ De altfel, faptele trupului sunt cunoscute. Acestea sunt: desfrânarea, necurăția, nerușinarea,
- ²⁰ idolatria, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, gelozia, mâniile, ambițiile, discordiile, dezbinările,
- ²¹ invidiile, bețiile, orgiile și cele asemănătoare acestora. Vă spun mai dinainte, așa cum v-am mai spus, că cei care practică astfel de fapte nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.
- ²² În schimb, rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, bunăvoința, fidelitatea,
- ²³ blândețea, cumpătarea. Împotriva faptelor de acest fel nu există Lege.

- ²⁴ Căci cei care sunt ai lui Cristos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și poftele.
- ²⁵ Dacă trăim prin Duh, să ne și comportăm potrivit Duhului.
- ²⁶ Să nu fim [căutători] de glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții și invidiindu-ne între noi.

6.

Viața comunitară după legea Duhului

- ¹ Fraților, dacă un om a căzut într-o greșală, voi, cei spirituali, corectați-l în duhul blândeții. Dar tu fii atent la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.
- ² Purtați-vă unii altora povara și astfel veți împlini legea lui Cristos.
- ³ Dacă cineva se consideră a fi ceva, fără să fie, se dezamăgește pe sine însuși.
- ⁴ Fiecare să-și examineze fapta și atunci va găsi motiv de laudă numai față de sine și nu față de alții,
- ⁵ căci fiecare își va purta propria povară.
- ⁶ Cel care este instruit în cuvânt să-i facă parte de toate bunurile și celui care îl instruiește.
- ⁷ Nu vă înșelați: Dumnezeu nu permite să fie luat în râs, căci ceea ce seamănă omul aceea va și secera.
- ⁸ Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în Duh va culege din Duh viața veșnică.
- ⁹ Să nu obosim în a face binele, căci la timpul potrivit vom secera, dacă nu vom deveni leneși.
- ¹⁰ Așadar, acum, cât avem timp, să facem bine tuturor și mai ales celor de aceeași credință.

IV. EPILOG

Salutul final

- ¹¹ Priviți cu ce litere v-am scris, cu propria mea mână.
- ¹² Cei care vor să facă impresie în privința trupului vă constrâng pe voi să vă circumcideți, numai ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Cristos,
- ¹³ căci nici ei care sunt circumciși nu păzesc Legea, ci vor ca să fiți circumciși pentru ca ei să se laude în trupul vostru.
- ¹⁴ Însă, în ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită [pentru mine], iar eu pentru lume.
- ¹⁵ Căci nici circumcizia, nici necircumcizia nu înseamnă ceva, ci numai noua creatură.
- ¹⁶ Și tuturor celor care vor urma acest îndemn și întregului Israel al lui Dumnezeu pace și îndurare.
- ¹⁷ De acum încolo nimeni să nu-mi aducă supărări, căci eu port în trupul meu stigmatul lui Isus.
- ¹⁸ Fraților, harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu duhul vostru! Amin.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco